

**O VESTE
BUNĂ**

O VESTE BUNĂ

expusă în

Şapte tractate biblice

de

J. F. RUTHERFORD

Pagina

3	Semne în cer
13	Profeţii divine
22	Marele Profet al lui Jehova
30	Răscumpărarea anunţată de profeţi
38	Invierea
47	Invierea lui Isus
55	Impărăţia

Citirea cărților judecătorului Rutherford, cari explică Biblia, vă va aduce mai mult folos și vă va procura mai multă satisfacție decât dacă ați urma zece ani în curs de studii teologice.

EDITORII :
SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE
MARTORII LUI DUMNEZEU IEHOVA

BUCUREȘTI 2

Strada Crișana No. 33

Copyrighted 1932

GOOD NEWS — Rumanian
Printed in Rumanian

O VESTE BUNĂ

Semne în cer

CARTEA Apocalipsului a fost scrisă într'un limbaj simbolic, pentru a-i ascunde sensul până la timpul determinat pentru revelațiunea sa. Acest timp a sosit, deoarece în capitolul 11 stă scris: „Tu ai pus mâna pe puterea ta cea mare, și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia ta (mânia lui Dumnezeu)”. Evenimentele anunțate aci s'au întâmplat în anul 1914, marcând începutul împlinirii acestei profeții care s'a realizat mai complet în anul 1918.

Dacă veți binevoi să citiți în Biblia Dvs. capitolul 12 din Apocalips, vă va fi cu mult mai ușor să înțelegeți ceea ce va urma. Capitolul acesta se începe așa: „În cer s'a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare, și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii, și avea un mare chin ca să nască. În cer s'a mai arătat un alt semn: iată, s'a văzut un mare Balaur roș, cu

șapte capete, zece coarne, și șapte cununi împărătești pe capete”.

Cele două semne sau minuni menționate aici sunt două organizațiuni mari, anume organizațiunea lui Iehova Dumnezeu reprezentată prin femeia care naște copilul de parte bărbătească, și organizațiunea lui Satan figurată prin marele Balaur roș. Este spus că aceste două semne au apărut în cer, ceea ce înseamnă că persoanele cari servesc pe Dumnezeu cu sârguință și cu fidelitate, au privilegiul să înțeleagă aceste simboale profetice privitor la împărăția cerurilor.

Marele adevăr care a atras atențiunea creștinilor în cursul celor nouăsprezece secole trecute a fost venirea a doua a lui Cristos și stabilirea (fundarea) împărăției sale. Acest eveniment important este simbolizat în această parte a Apocalipsului printr’o femeie pură — care reprezintă organizația lui Dumnezeu — și prin nașterea copilului de parte bărbătească reprezentând împărăția lui Dumnezeu, care va domni peste toate națiunile pământului. Organizațiunea lui Dumnezeu cuprinde toate creaturile drepte ale cerurilor și creaturile pământului cari s’au consacrat cu totul lui Iehova. Noi vedem că femeia care simbolizează organizațiunea lui Dumnezeu este învăluită în lumina soarelui, a lunei și a stelelor. Precum aceste corpuri cerești răspândesc lumina peste pământ și peste locuitorii lui, tot așa Dumnezeu comunică lumina lui aceloră, care-l iubesc și-l servesc; și acestora le este permis să înțeleagă profetația divină îndatăce se împlinește.

Dreptul de a domni a fost dat lui Isus înainte de aceasta cam cu nouăsprezece secole; însă precum i-a declarat Iehova, a trebuit să aștepte, pentru a începe domnia sa, până la timpul rânduit de Dumnezeu. Țipetele femeii menționate în această profecie simbolizează rugăciunile și suplica aceluia, cari sunt în armonie cu Dumnezeu, pentru ca împărăția sa să fie stabilită pe pământ. Deoarece Dumnezeu a promis de foarte mult timp că va suscita o „semânță” care va governa lumea, este evident că această „semânță” a trebuit să se nască într-o zi. Nașterea copilului de parte bărbătească indică începutul împărăției lui Cristos. Profetia sună: „Copilul a fost născut și a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul lui de domnie”. Această imagine arată, că Iehova recunoaște împărăția lui Cristos ca fiind a sa și ca fiind aceea, care va domni peste toate națiunile.

Satan este numit în Apocalips „Balaurul cel vechiu”. Acest nume înseamnă „acela care sfâșie”, pentru că el încearcă să devoreze pe fiecare, care servește în mod cinstit pe Dumnezeu. El are o organizație puternică compusă din creaturi invizibile, numite căpetenii, stăpânitori și îngeri răi. Națiunile acestei lumi stau sub influența și controlul său; prin urmare și ele aparțin organizației sale. Când Isus a fost pe pământ, Satan a încercat de repetate ori să-l omoare. Satan s'a opus, în toate timpurile, împărăției lui Dumnezeu sub sceptrul lui Cristos, și reprezentanții lui de asemenea s'au opus. Toată organizațiunea lui Satan este împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale; din acest

Nașterea împărăției lui Dumnezeu, în anul 1914. Pagina 5

motiv este reprezentată organizațiunea sa sub imaginea unui mare Balaur roș sau sângerat. Sfânta Scriptură arată, că Satan a fost cu băgare de seamă la timpul când împărăția lui Cristos va începe să funcționeze, pentruca să o distrugă, dacă este posibil. De aceea stă scris în Apocalips, că Satan marele Balaur roș „a stătut înaintea femeii, care sta să nască, pentruca să-i mănânce copilul, când îl va naște”.

Psalmul 110 și alte profeții arată că, atunci când Dumnezeu va trimite pe Cristos să domnească, națiunile se vor aprinde de mânie, pentrucă Satan va ațâța un mare război mondial. După cum arată aceste profeții împreună cu evenimentele, împărăția lui Cristos s'a început în anul 1914, adecă la începutul războiului mondial. Până la acel timp Satan și-a avut locul său în regiunile cerești, însă la începutul împărăției lui Cristos a trebuit să fie expulzat din cer. De aceea a fost un mare război în cer, după cum citim în Apocalips 12:7: „Și în cer s'a făcut un război. Mihail și îngerii lui s'au luptat cu Balaurul. Și Balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei”. În decursul luptei acesteia Diavolul a fost alungat din cer. Cele două semne mari în cer reprezintă prin urmare cele două organizațiuni puternice pregătindu-se de război, și rezultatul acestui război.

Este adevărat, că corupțiunea și criminalitatea au domnit în lume înainte de războiul mondial din 1914; însă de atunci încoace ele s'au înmulțit foarte mult. Dumneavoastră probabil că v'ați întregat pentruce este aceasta așa. Sfânta Scriptură

vă dă explicațiunea. Lupta din cer dintre Cristos și Satan s'a terminat cu aceea, că Satan și îngerii lui au fost aruncați din cer pe pământ, și de atunci activitatea lui Satan este mărginită pe pământ. El este invizibil, însă lucrările lui pot fi văzute de toți. El este răul personificat, și scopul lui este să corupă toată creațiunea și să o nenorocească. De aceea Satan a cauzat cea mai mare dezordine posibilă pe pământ. Apocalips 12:12 confirmă această aserțiune: „Vai de voi, pământ și mare! Căci Diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme”.

Satan și organizațiunea sa trebuie să dispară de pe pământ. Până nu se întâmplă aceasta nu poate fi nici pace nici dreptate pe pământ. Isus Cristos va extermina în curând organizațiunea lui Satan și puterea sa. Această lucrare va avea ca urmare un alt război mare între Satan și cohortele sale deoparte, și Cristos și armata îngerilor săi sfinți de cealaltă parte. Această luptă mare este descrisă în capitolul al șasesprezecelea din Apocalips și este numită „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic”, și „lupta Armagedonului”.

Satan știe că numai puțin timp îi mai rămâne înainte de lupta aceasta; de aceea întrebuițează toate forțele sale, pentruca să răsvătească creațiunea împotriva lui Dumnezeu; și pentru a-și ajunge scopul, se străduiește să corupă pe toți oamenii, și apoi acuză pe Dumnezeu ca și cum Dumnezeu ar fi responsabil pentru suferințele de pe pământ.

Diavolul recurge totdeauna la înșelăciune pentru

a-și ajunge scopul, și în felul acesta mulți oameni binevoitori sunt induși în eroare. De exemplu, câțiva oameni cu intențiuni bune au contribuit la facerea legii prohibițiunii (interzicerea alcoolului) în Statele-Unite, și unii dintre ei sunt convinși că ea a fost decretată și executată sub inspirațiunea lui Iehova. Cu toate intențiunile bune ale persoanelor acestora, legea prohibițiunii a devenit una dintre cauzele înmulțirii criminalității. Chiar și numai faptul acesta încă dovedește, că Iehova Dumnezeu n'a avut nimic a face cu această lege. Satan încearcă să facă pe oameni să creadă, că Dumnezeu este autorul legii prohibițiunii alcoolului în speranța, că multe persoane cugetătoare își vor pierde încrederea în Dumnezeu și se vor întoarce dela el. Iehova fiind atotputernic are puterea să stârpească complet, atunci când va voi, răul intoxicațiunii prin băuturile alcoolice și alte rele, și nu va fi necesar să întrebuinteze o armată de fanatici prevăzuți cu arme pentru a realiza acest scop.

Lupta Armagedonului, care este iminentă, va extermina de pe pământ toate instituțiunile rele. Lupta aceasta nu va fi între comuniști și anarhiști deoparte și guvernele fundate (stabilite) de cealaltă parte, ci Isus Cristos va lupta împotriva tuturor forțelor organizațiunii lui Satan. Urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, cari trăiesc acum pe pământ nu vor avea nimic a face cu lupta aceasta; ei însă au de făcut o lucrare înainte de lupta cea mare, ceea ce se și face în prezent.

Martorii credincioși ai lui Dumnezeu, cari sunt

acuma pe pământ, văd cele două semne mari sau minuni și înțeleg semnificațiunea lor. Dumnezeu le-a acordat privilegiul, care este în acelaș timp o datorie pentru ei, de a îndoctrina poporul despre aceasta. Bisericile, și cu deosebire clerul (preoții) lor, pretind c'au primit misiunea să reformeze lumea și s'o transformeze într'un lăcaș de siguranță și de pace. Aceasta însă este o greșeală din partea lor, pentrucă își atribue puterea și autoritatea de a executa aceea, ce numai Domnul poate împlini și ceace va și împlini. Ei ar trebui însă să-și câștige cunoștința despre hotărârile (scurile) lui Dumnezeu și despre faptele sale. Iehova adresează tuturor celor ce-l iubesc și-l servesc cuvintele următoare: „Voi sunteți martorii mei, că eu sunt Dumnezeu; mergeți și anunțați lumii ceace m'am hotărît să fac”. Ascultând de poruncile lui Dumnezeu și ale lui Cristos, bărbații buni și femeile bune, cari s'au consacrat cu totul Domnului, merg din casă 'n casă și învață pe semenii lor hotărârile lui Iehova. Din acest motiv se prezintă acești bărbați și femei la ușa Dvs. și vă oferă cărți care explică Biblia. Ei nu doresc să vă atragă în vr'o instituțiune religioasă. Activitatea lor nu este altceva decât o lucrare de instrucțiune, care trebuie să fie terminată înainte de lupta Armagedonului. Acești martori vă vor oferi, între altele, două cărți cu titlul „Lumină” în cari este explicată limpede întreagă cartea Apocalipsului, așa că dumneavoastră înșivă puteți cerceta dacă aceste lucruri sunt adevărate sau nu.

Relativ la aceasta vă va fi de folos să recitiți ca-

pitoul 24 din Matei despre începutul împărăției lui Cristos. Dumneavoastră remarcați, că în versetul 14 Domnul poruncește tuturor urmașilor săi să predice aceste adevăruri tuturor națiunilor. In versetele 21 și 22 este spus că, atunci când se va termina această campanie de îndoctrinare, va veni cel mai mare necaz, pe care l-a văzut lumea vreodată. Strâmtorarea aceasta va fi cea din urmă și ea este numită „Armagedon”.

Revenind la capitoul 12 din Apocalips, Dumneavoastră constatați, că Balaurul, anume Diavolul și organizațiunea sa, este foarte mâniat pe rămășiță, adică pe martorii credincioși ai Domnului. Satan și reprezentanții lui s’au aprins de mânie împotriva acestor servitori zeloși ai Domnului pentru că predică adevărul semenilor lor. Când veți vedea un eclesiastic sau pe altcineva opunându-se cu vehementă activității acelor care aduc în familii cărți care explică Biblia, nu veți avea nici o dificultate să determinați pe cine reprezintă acești oameni.

Iehova Dumnezeu a însărcinat pe Isus Cristos cu misiunea importantă de a da mărturie despre împărăția sa. Isus Cristos a chemat acum pe urmașii lui adevărați la acest serviciu. Prin urmare, toți aceia cari se sforțează serios să informeze pe oameni despre împărăția lui Dumnezeu, servesc pe Dumnezeu și pe Cristos. Scopul acestei mărturii este de a informa pe oameni despre hotărârile divine. Fiind prevenit, fiecare va ști pe care parte să se așeze. Iehova zice tuturor oamenilor să fie umiliți cu inima și să caute dreptatea, pentruca

să fie cruțați în acest timp de mare strâmtorare. Este de cea mai mare importanță pentru toți de a cunoaște semnificațiunea celor două semne mari menționate în Apocalips și să fie informați despre evenimentele iminente. În iubirea și bunătatea sa Dumnezeu ne-a dat radio, cărțile și alte mijloace pentru a instrui pe oameni. Deoarece Dumneavoastră veți primi în felul acesta o înțelegere mai bună a Bibliei, vă veți bucura și veți mulțumi pentru aceasta Dumnezeului Celui Atotputernic.

PROFEȚII DIVINE

IEHOVA s'a îngrijit totdeauna de creaturile sale, de aceea ele pot avea încredere în el. Sfânta Scriptură declară că el a cunoscut sfârșitul dela început. El a știut că oamenilor înșelați, corupți și induși în eroare de Satan, le va fi greu să regăsească credința lor în Dumnezeu. Însă în bunătatea sa infinită, a ordonat servitorilor lui credincioși să scrie sub inspirațiunea sa lucrurile cari se vor întâmpla în viitor. Niciun om nu poate prezice evenimentele cari vor avea loc peste sute de ani, numai Dumnezeu, care este atotștiutor, le cunoaște și le poate anunța. Acum când a sosit timpul ca oamenii să primească mesajul adevărului pentruca credința lor să fie întărită, Dumnezeu le permite să vadă și să înțeleagă o mulțime de lucruri cari au fost scrise odinioară, și cari sunt profeții divine.

Iehova este autorul tuturor profețiilor adevărate. Dovada o găsim în Isaia 44:6,7: „Așa vorbește Domnul Oștirilor: Eu sunt cel dintâiu și cel de

pe urmă, și afară de mine, nu este alt Dumnezeu. Cine a făcut prorocii ca mine — să spună și să-mi dovedească! — Eu vestesc viitorul și ce are să se întâmple!” Mulți oameni au încercat să interpreteze profețiile însă nu le-a reușit, pentru că, după cum este scris în 2 Petru 1:20, „nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuește singură.”

Însă Domnul declară în Cuvântul său, că la sfârșitul lumii oamenii vor înțelege profețiile sale, pentru că acesta este timpul rânduit pentru aceasta. În împlinirea profețiilor, Dumnezeu a cauzat acum întâmplarea anumitor evenimente, așa că aceia cari cercetează Sfânta Scriptură vor găsi semnificațiunea lor. Profețiile divine, când sunt înțelese, sunt așa de minunate și așa de îmbucurătoare, că fiecare care le înțelege și le apreciază, dorește să comunice aceste adevăruri mari și semenilor lui, pentru ca și ei să poată urma calea vieții vecinice și să se bucure și să preamărească numele lui Dumnezeu. Din acest motiv este condusă acum o mare campanie de instrucțiune, prin radio și prin cărțile cari sunt prezentate în toate locuințele.

Prima profeție mare a fost anunțată de Iehova când omul era încă în grădina Edenului. Ea se referă la spațiul de timp cuprins între începutul lucrării perverse a lui Satan și căderea omului și restabilirea completă a oamenilor ascultători. Ea anunță distrugerea lui Satan și triumful justiției. Profeția aceasta se găsește în Geneză, capitoul 3. Satan a urât și a persecutat totdeauna pe oamenii cari au revelat-o, pentru că ea prezice distrucțiunea completă a Diavolului.

Dumnezeu a inspirat ultima profeție mare Fiului său prea iubit Isus Cristos și ea este raportată în capitolul 21 din Apocalips. Ea anunță noul guvern glorioș de dreptate care va lucra la regenerarea și binecuvântarea neamului omenesc. Profeția din Geneză arată că din cauza lucrării perverse a lui Satan, omul a fost condus pe calea durerii, bolii și a morții. Cea din urmă profeție mare ne anunță timpul binecuvântat când Satan va fi distrus, când moartea nu va mai fi, când durerea și crima vor înceta, și când totul va fi readus la perfecțiune, când omul va fi fericit și va lăuda pe Iehova Dumnezeu.

Toate profețiile adevărate, cari au fost enunțate între prima și ultima, au fost exprimate de purtătorii de cuvânt sau de servitorii pământești ai lui Iehova spre folosul viețuitorilor din timpul sfârșitului lumii, în care ne aflăm noi acum. A trăi în timpul de acum este un mare privilegiu. Este adevărat că timpul actual este rău din cauză că'n lume domnește mare întunecime și răutate, însă în acelaș timp ceasul actual este cel mai frumos dintre toate fiindcă liberarea omului, prin Cristos, este aproape. Studiul profețiilor divine este cel mai instructiv și folositor. Un om temător de Dumnezeu va începe un astfel de studiu cu încredere deplină în promisiunile divine de viață și de bucurie eternă.

Din porunca lui Dumnezeu, Enoch a anunțat prima profeție transmisă de un om. El a anunțat venirea marelui Executor al decretului lui Iehova care va judeca pe toți oamenii. După aceea a fost

inspirată o altă profeție lui Avraam; Dumnezeu i-a anunțat timpul când va veni acela prin care vor fi binecuvântate toate națiunile și toate familiile pământului. Ea se găsește în capitolele 12 și 22 din Geneză. Toate profețiile posterioare expun executarea voinței lui Dumnezeu așa cum este exprimată în cele emise de Enoch și Avraam. Aceste două profeții anunță distrugerea organizației lui Satan prin Cristos, „sămânța promisiunii“, și binecuvântarea tuturor familiilor pământului sub domnia de dreptate a lui Messia. Amândouă prezic justificarea numelui lui Iehova.

Iehova s'a servit de Izrael pentru a prefigura evenimentele din zilele noastre. În prima epistolă către Corinteni, 10:11, citim că lucrurile cari s'au întâmplat poporului Izrael, au fost figurile a ceea ce se va întâmpla la sfârșitul lumii. La crearea pământului Dumnezeu a pus în sânul său bogății enorme pentru om. Tot așa în cursul istoriei lui Izrael, Dumnezeu s'a îngrijit de un mare tezaur de cunoștință și de adevăr pentru toți aceia, cari doresc să cunoască și să posedeze adevărul în timpul prezent.

Samuel a fost primul profet al lui Izrael; și la Rusalii când un martor inspirat al lui Dumnezeu a vorbit despre răscumpărarea omului, prin sângele lui Isus Cristos, și de restabilirea lui sub domnia lui Cristos, a menționat pe Samuel și pe ceilalți profeți. În Faptele Apostolilor, în capitolul 3, este scris că Dumnezeu va trimite pe Isus Cristos pentruca să restabilească toate lucrurile, despre cari a vorbit prin gura tuturor sfinților

săi proroci, dela începutul lumii. „Toți prorocii, dela Samuel și ceilalți, cari au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea.“ Noi trăim acum în epoca când Dumnezeu a trimis pe Isus Cristos pentru a doua oară; prin urmare acesta este timpul când oamenii vor înțelege sensul profetiilor Bibliei. Revelațiunea acestora nu vine dela un om; Dumnezeu este acela care le descopere acelor cari caută serios adevărul și cari se supun voinței sale.

Deoarece profetiile Bibliei sunt acum în curs de împlinire, aceia cari se află pe partea Domnului pot vedea cam ce se va întâmpla în viitorul apropiat. De aceea zice Iehova acelor cari îl iubesc, prin gura lui Isaia, 42:9: „Iată că cele dintâi lucruri s'au împlinit, și vă vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple.“ Aceste profetii interesează pe întreg neamul omenesc. Cine înțelege profetiile cunoaște mai bine și pe Iehova, pe Cel Prea Înalt; și vede într'o măsură oarecare adâncimea și lărgimea iubirii sale minunate pentru creaturile sale. De aceea vă rog să primiți pe mesagerii săi când vă aduc explicațiunea profetiilor sub formă de cărți. Procurați-vă aceste cărți cu ajutorul cărora veți putea cunoaște hotărârile lui Dumnezeu.

Dumnezeu a trimis pe profetii săi credincioși la Izrael. Satan a suscitât printre Izraeliți profetii falși, cari au pretins în mod fățarnic că reprezintă pe Dumnezeu. Acest fapt arată că la sfârșitul lumii Dumnezeu va avea pe pământ câțiva martori credincioși, însă că în același timp Satan

va îndemna pe agenții lui, cari pretind că reprezintă pe Dumnezeu, dar în realitate nu sunt altceva decât niște martori falși, să încerce să învețe pe popor. Din acest motiv Dumnezeu a făcut o regulă, care ne permite să distingem profetii sau martorii adevărați de cei falși. Această regulă se găsește în Deuteronom, capitolele 13 și 18. Iată ce condițiuni trebuie să împlinească un profet adevărat: (1) El trebuie să vorbească în numele Domnului; (2) partea din profetia enunțată, care se referențe la viitorul apropiat trebuie să se realizeze; (3) cuvintele lui trebuie să tindă la aceea, să aducă pe oameni la Dumnezeu, și nu să-i depărteze de la el. Dacă ele tind la întoarcerea oamenilor de la Dumnezeu, aceasta este o dovadă, că este un profet falș. Un exemplu tip al aplicațiunii acestei reguli se găsește în Ieremia, în capitolul 28. Dumnezeu a trimis pe profetul său credincios Ieremia ca să avertizeze pe Izraeliți despre timpul apropiat de strâmtorare. Un om cu numele Hanania care pretindea că este profetul lui Dumnezeu a apărut și el înaintea poporului, însă el a contrazis pe Ieremia și a profetit ani de pace și de liniște. Vorbirea sa a avut de scop să adoarmă pe Izraeliți și să-i facă indiferenți față de poruncile lui Dumnezeu. Dumnezeu a declarat că Hanania este un profet falș și că trebuie omorât.

Dumnezeu voește astăzi, aceasta este sigur, ca oamenii să știe că sângele lui Isus Cristos este prețul de răscumpărare al omului pe baza căruia va putea regăsi viața; că împărăția sa este calea

pe care vor veni toate binecuvântările; că sfârșitul domniei lui Satan a sosit, și că Cristos, Executorul hotărîrilor lui Dumnezeu, va sfărâma organizațiunea lui Satan, în cursul unei perioade de mare strâmtorare cum nu s'a mai văzut nicio dată înainte. În acelaș timp mulți ecleziastici (preoți), cari pretind că vorbesc în numele Domnului, tăgăduiesc că sângele vărsat al lui Cristos este prețios pentru umanitate; că împărăția lui Dumnezeu va procura oamenilor viață perfectă pe pământ; și că marea strâmtorare sau necazul cel mare este iminent; dimpotrivă, ei afirmă că omul va aduce (va stabili), prin sine însuș, pace eternă și va face din pământ un lăcaș plăcut. Ei învață, că dumnezeul transformismului este mai puternic ca Dumnezeuul Bibliei. Fiecare să determine acum, cari sunt profeții adevărați și cari sunt cei falși. Oamenii trebuie să învețe adevărurile cuprinse în Biblie, pentruca să poată decide aceste chestiuni importante. O campanie instructivă are loc astăzi, a cărei scop este să ajute oamenilor să descifreze sensul Sfintei Scripturi.

În această zi a celei mai mari crize a vârstelor, în care evenimentele în împlinirea profețiilor divine dovedesc că noi suntem într'o epocă de tranzițiune și că numai împărăția lui Dumnezeu poate aduce ușurare omenirii, religiunea modernă organizată, numită în mod falș „creștinism”, proclamă doctrinele sale proprii și învață transformismul (teoria evoluțiunii lui Darwin) și alte teorii opuse Cuvântului lui Dumnezeu.

Dumneavoastră știți, D-vs. cari m'ascultați, că aceste învățături ale teologilor moderni ținesc să întoarcă pe oameni dela Dumnezeu, dela Cristos și dela împărăția sa; regulele date de Dumnezeu dovedesc că ei sunt profeți falși. Cuvântul său rostește judecata. Prin urmare oamenii trebuie să se decidă, dacă vreau să se lese să fie învățați și pe mai departe atât ei cât și copiii lor de astfel de oameni, cari neagă pe Dumnezeu și Cuvântul său, sau dacă vreau să se dedeie la studiul Bibliei. Eu nu vreau să mă cert cu ecleziasticii ca oameni, ci doresc numai ca semenii mei să fie fericiți și de aceea trebuie să le comunic marile adevăruri cuprinse în Cuvântul lui Dumnezeu, pentruca să înțeleagă cari sunt privilegiile lor. Din acest motiv trebuie să vorbesc clar.

Sfânta Scriptură declară, că profețiile divine au fost scrise de oamenii sfinți ai timpului vechiu, pentruca să aducă ajutor, mângâiere și încurajare cercetătorilor sinceri ai adevărului din timpul prezent. În epistola a doua către Timotei, 3:16,17, este spus că, toată Biblia este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în dreptate, pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună. Acum voi examina, din mila lui Dumnezeu, câteva din aceste profeții, și vă invit să notați textele și după aceea să studiați atentiv Biblia. Făcând aceasta, nu numai că vă veți înmulți cunoștințele, ci încă veți trage și un mare folos din acest studiu; Dumneavoastră veți fi fericiți când veți ști că

toate lucrurile bune și prețioase purced dela Iehova Dumnezeu, care își va manifesta acum iubirea pentru neamul omenesc într'un mod minunat.

MARELE PROFET AL LUI IEHOVA

CUM ar putea ajunge omul la perfecțiunea corpului și a sănătății, și să se bucure de viață vecinică? Răspunsul exact la această întrebare este de cea mai mare importanță pentru neamul omenesc. Ecclesiastici „creștinătății organizate” cari conduc opiniunea, răspund că omul poate ajunge la această stare dorită prin sine însuș. Eu citez cuvintele câtorva dintre ei, cari sunt considerați ca cei mai mari predicatori ai lumii. Episcopul din Birmingham a zis de curând: „Ceeace spune Biblia despre creațiunea omului, despre inocența sa dela început, despre căderea sa și despre răscumpărarea sa, nu este altceva decât o legendă populară. Transformismul (teoria evoluțiunii lui Darwin) a triumfat!” Intr’o adunare recentă de predicatori, 57 de profesori de teologie au confirmat doctrina aceasta și au zis: „Dumnezeul transformismului joacă un rol cu mult mai important în viața omului ca Dumnezeul Bibliei.” Transformismul neagă hotărârile lui Dumnezeu așa cum

sunt cuprinse în Biblie. Eu expun aci câteva dintre mărturiile Sfintei Scripturi, pentruca oamenii să hotărască ei înșiși dacă este mai sigur de a urma calea indicată de acești teologi sau cea determinată de Biblie.

Creștinismul se bazează pe Biblie. Predicatorii tuturor bisericilor pretind că ei sunt creștini. Dacă mărturiile Sfintei Scripturi nu sunt adevărate, predicatorii n'au nici drept și nici scuză să pozeze înaintea poporului ca eclesiastici. Vă asigur, că eu personal n'am nici o ceartă cu acești domni, însă eu pretind, că dacă poporul va urma și pe mai departe învățăturile lor, credința în Dumnezeu va dispărea încurând de pe pământ.

Iehova Dumnezeu este atotștiutor. Privitor la aceasta stă scris în Faptele Apostolilor, 15:18: „Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate lucrările sale dela începutul lumii.” (Versiune engleză) Aceste cuvinte sunt adevărate pe deplin de profețiile Bibliei. Nici o creatură omenească n'ar fi fost în stare să prezică, cu mii de ani înainte, evenimentele cari se vor întâmpla la un anumit timp.

Numai Dumnezeu a fost capabil să facă aceasta. Multe din profețiile Bibliei s'au împlinit deja, exact așa cum au fost prezise cu sute de ani înainte. Printre cele mai importante se găsesc profețiile privitor la marele Profet al lui Iehova. Un profet al lui Dumnezeu este acela care vorbește cu autoritate conferită de Dumnezeu. Dacă Biblia zice despre un om că el a fost în mod special investit cu autoritatea de a vorbi în numele lui Iehova

și că el a și vorbit, și c'a fost anunțat de alți profeți cu mult timp înainte de a veni în lume, atunci putem recunoaște în el pe profetul promis de Dumnezeu.

Înainte de aceasta cam cu 6000 de ani Satan a defăimat numele și cuvântul lui Dumnezeu și l-a provocat să-și îplinească hotărîrea. Iehova a rânduit un timp, după bunul plac al său, când va justifica cuvântul și numele său. Făcând preparative pentru aceasta, Iehova a inspirat o profecie prin care a anunțat persoana pe care o va întrebuița la împlinirea hotărîrilor sale, și modul cum le va împlini. Poporul ales al lui Dumnezeu se afla în Egipt și era foarte apăsător de domnitorul acelei țări. Dumnezeu a trimis pe Moise cu un mesaj la crudul suveran al Egiptului și pentruca să conducă și să libereze pe poporul său din robie. Moise și-a împlinit misiunea: el a condus pe Izraeliți din Egipt și a fost în decursul multor ani martorul adevărat al lui Dumnezeu. În activitatea aceasta a sa, Moise a fost servitorul lui Iehova.

Această misiune a lui Moise era aproape împlinită când Dumnezeu i-a inspirat profecția, că în timpul viitor va veni un om cu mult mai mare ca el care va împlini o lucrare deosebită. Vorbind ca mesagerul lui Dumnezeu (Deuteronom 18:15,19), a zis: „Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!... Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele mele, pe cari le va spune el în numele meu, eu îi voi cere socoteală.“ Dacă această pro-

feție este adevărată și dacă s'a împlinit, fiecare, care pretinde că este un preot sau predicator al creștinismului trebuie să asculte cuvintele aceluia care este mai mare ca Moise, sau să admită că este un dușman al lui Dumnezeu.

Sute de ani după moartea lui Moise, Izraeliții au așteptat venirea acestui mare Profet care le-a fost anunțat. Mărturia Sfintei Scripturi dovedește într'un mod incontestabil, că Isus Cristos a fost acest mare Profet și că el a împlinit profeția lui Moise. Isus s'a născut la câteva secole după enunțarea acestei profeții. El s'a născut dintr'o femeie izraelită și, întocmai cum a fost profetizat, Dumnezeu l-a suscitât dintre frații lui, adevărat dintre Izraeliți. Dumnezeu a făcut pe profetul său Mica să profetizeze, că puternicul acesta se va naște în Betleem. Isus, în împlinirea profeției acesteia s'a născut în Betleem. Când a venit să se boteze, Ioan a auzit vocea lui Iehova care zicea: „Acesta este Fiul meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea.“ În Ioan, 1:45, se găsesc cuvintele următoare: „Noi am găsit pe acela, despre care a scris Moise în lege, și despre care au scris prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.“ La Rusalii, Petru, inspirat de spiritul sfânt, a vorbit cu autoritate și a declarat, că Isus Cristos a fost marele Profet care a fost profetizat de Moise.

Dumnezeu a anunțat, că marele său Profet va fi asemenea lui Moise. Lucrările acestuia din urmă au trebuit prin urmare să prefigureze pe acelea, cari vor fi împlinite de unul mai mare ca el. Moise a primit oficiul său de la Dumnezeu; prin el a dat

Dumnezeu legile sale poporului Izrael și l-a instruit. Întrebarea care s'a pus atunci se pune încă și astăzi: Este Cuvântul lui Dumnezeu adevărat, și merită numele său să fie preamărit? După cum este scris în 2 Samuel, capitolul 7, Dumnezeu a trimis pe Moise să libereze pe Izraeliți din robie și să facă vestit numele lui Iehova. Moise a fost martorul său adevărat și credincios și el a executat voința sa liberând pe poporul său. El a fost sincer și a rămas credincios numelui lui Iehova, cece a contribuit la gloria lui Dumnezeu.

Cristos Isus, prefigurat prin Moise, a vorbit totdeauna în numele și spre gloria lui Iehova Dumnezeu. În epistola către Evrei, capitolul prim, stă scris, că Dumnezeu a vorbit altădată prin gura profeților săi, dar că în zilele acestea din urmă vorbește prin aceea a Fiului său, Isus Cristos, care a fost făcut moștenitorul tuturor lucrurilor. În Romani 1:1—3, Isus este recunoscut ca marele Profet al lui Dumnezeu anunțat de Moise și de ceilalți profeți. Întreg Testamentul Nou dovedește, că Isus este acest mare Profet anunțat de Moise. Judecând după legile divine cari permit a deosebi pe profetul adevărat de cel fals, Isus a împlinit toate exigențele acestea, cece dovedește, că el a fost un profet adevărat. El a vorbit totdeauna în numele și spre onoarea lui Dumnezeu. Cuvintele sale au onorat pe Dumnezeu și au țintit întoarcerea inimii oamenilor spre Iehova. Multe din profețiile sale s'au împlinit deja și altele se împlinesc astăzi. El a afirmat c'a venit, pentruca să vorbească în numele Tatălui său. În Ioan, capitolul 5, zice: „Eu

nu caut să fac voia mea, ci voia Tatălui, care m'a trimis". În toate circumstanțele a preamărit numele lui Iehova. În Ioan, capitolul 7, zice: „Învățătura mea, nu este a mea, ci a celui ce m'a trimis pe mine”.

Moise a fost salvatorul și liberatorul Izraeliților din Egipt; națiunea egipteană a fost o imagine a organizațiunii lui Satan. Isus Cristos, care este mai mare ca Moise, este Mântuitorul și Liberatorul întregii umanități de organizațiunea lui Satan și de domnia sa apăsătoare. Moise a fost legislatorul lui Izrael și Isus este dătătorul legilor divine prin cari, oamenilor le este deschisă calea vieții. Când în pustiu Izraeliții au fost flămânzi, Dumnezeu le-a trimis mană din cer, și au fost nutriți prin mâna lui Moise. În Ioan, capitolul 6, este spus că Cristos Isus este mana antitipică pe care a trimis-o Iehova din cer, pentruca toți ceice cred în el, să mănânce pâinea sa și să trăiască vecinic. Moise a fost un tată pentru Izraeliți; și Dumnezeu declară în Isaia, capitolul 9, că Cristos Isus este Părintele etern și dătătorul de viață.

Moise a fost profetul, preotul și legislatorul poporului. Sfânta Scriptură declară că Isus Cristos este marele Preot reprezentat prin Moise, și afară de aceasta Preotul, Judecătorul și Regele care va governa lumea prin dreptate. Moise a fost martorul cuvântului și numelui lui Iehova; și Isus Cristos încă este martorul lui Dumnezeu, însă într'o măsură cu mult mai mare. Unul dintre titlurile sale date în Biblie este „Martorul credincios și adevărat”. Când a stat înaintea lui Pilat, a zis

că el a venit în lume pentruca să deie mărturie despre adevăr; ceea ce a și făcut. Prin profeții Isaia, David și Mica, Dumnezeu a prezis venirea lui Isus pe pământ, și lucrarea pe care o va face; el a anunțat de asemenea, că Isus va fi crucificat ca un păcătos, că va învia și că el va fi marele său Martor și Profet, care va proclama mesajul adevărului spre mărirea numelui său. Aceste profeții s'au împlinit și au dovedit că Isus a fost acela care a fost figurat de Moise. În epistola către Filipeni 2:8—11, este scris despre el: „La înfățișare a fost găsit ca un om, s'a smerit și s'a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu l-a înălțat nespus de mult, și i-a dat numele, care este mai pe sus de orice nume; pentruca, în numele lui Isus, să se plece orice genunchiu al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu *Tatăl*, că Isus Cristos este Domnul.”

Aceasta corespunde exact profeției lui Moise unde este spus că fiecare va trebui să asculte pe Cristos marele Profet și să i se supună. A sosit timpul când toți trebuie să se decidă dacă vreau să urmeze învățăturile oamenilor cari pretind că sunt ecleziastici și cari tăgăduesc pe Dumnezeu și Cuvântul său, sau dacă, dimpotrivă, vreau să se lase să fie conduși de învățăturile lui Isus Cristos, care a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului.

Marea profeție a lui Isus din Matei, capitoul 24, care anunță sfârșitul lumii și stabilirea împărăției lui Dumnezeu, este acuma în curs de împlinire. În

aceeaș profetie Isus a mai prezis și aceea, că la sfârșitul lumii, vor fi mulți învățători falși, cari vor uzurpa titlul de reprezentanți ai lui Dumnezeu pe pământ și vor induce poporul în eroare și îl vor conduce în întunec. De aceea se adresează Isus tuturor acelora, cari au credință, și îi invită să-și îndrepte atențiunea și inima spre împărăția lui Dumnezeu și să se refugieze în ea pentru a găsi consolațiune și siguranță. In aceeaș profetie mare Isus poruncește urmașilor lui credincioși să anunțe adevărul relativ la împărăția sa și ziua liberării. Ascultând porunca aceasta bărbați și femei bat zilnic la poarta Dvs. și vă prezintă cărți care cuprind mesajul adevărului. In interesul Dvs. vă rog să ascultați pe acești oameni și după aceea puteți decide dacă vă este folositor să continuați să vă informați despre profetiile lui Dumnezeu cari sunt pe cale de a se împlini și cari revelează omului calea care conduce la liberare, la viață vecinică și la o bucurie fără sfârșit. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și vă va conduce pe calea cea bună. In Ioan 5:39 Isus a dat această poruncă: „Cercetați Scripturile”. Invățați prin Sfânta Scriptură să cunoașteți calea vieții.

RĂSCUMPĂRAREA ANUNȚATĂ DE PROFETI

OAMENII au astăzi mare lipsă ca să cunoască adevărul. Prin urmare fiecare, ori la ce asociație sau organizație religioasă ar aparține, să se străduiască în mod cinstit și sincer să cunoască adevărul. Teologii moderni, bazându-se pe transformism, pretind că oamenii se pot libera ei înșiși din starea lor mizerabilă și că jertfa lui Isus și împărăția sa nu le sunt de niciun folos. Fiecare să decidă dacă vrea să urmeze învățăturile acestor oameni sau vrea să urmeze învățăturile Domnului. Eu sunt convins, că cei mai mulți oameni preferă mărturia Sfintei Scripturi în locul părerii unui om, ori care ar fi pozițiunea pe care acesta din urmă o ocupă în lume. Eu expun acum pe scurt câteva dovezi biblice, că Iehova Dumnezeu a prezis, cu sute de ani înainte, prin gura profetilor săi și prin figuri profetice venirea și jertfa lui Isus ca marele preț de răscumpărare și liberare al neamului omenesc din robie și apăsare.

În aceeași zi când Dumnezeu a alungat pe Adam și Eva din Eden, le-a acoperit goliciunea cu haine de piele. Pentru aceasta a fost necesar să fie ucise câteva animale. Prin această figură simbolică Dumnezeu a voit să arate, că păcatul original nu va putea fi șters numai prin moartea unei victime. Iehova Dumnezeu a acceptat mielul pe care i l-a sacrificat Abel pentru a arăta încă odată, că răscumpărarea omului nu se va putea face decât prin jertfa unei vieți. Privitor la aceasta citim în epistola către Evrei, capitolul 11: „Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain”, a cărui jertfă n'a fost compusă decât din fructele pământului.

Stă scris, că Avraam a fost plăcut Domnului din cauza credinței sale. El a manifestat această credință prin aceea, că a sacrificat animale îndatăce a ajuns în Canaan unde s'a mutat la porunca lui Dumnezeu. Aceste jertfe au fost o figură a jertfei lui Isus Cristos. Jertfirea animalelor din partea Izraeliților cu ocaziunea liberării lor din Egipt a simbolizat de asemenea jertfa lui Isus Cristos, a Mielului lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii. Aceasta este confirmat în epistola către Evrei, capitolul 10:1, unde apostolul Pavel zice că aceste lucruri au fost umbra lucrurilor mai bune din viitor. În prima epistolă a lui Petru, 1:19, este declarat, că jertfa mielului pascal la Izraeliți a reprezentat simbolic jertfa lui Isus ca prețul de răscumpărare al omului.

Dumnezeu a făcut această promisiune lui Avraam: „Toate familiile pământului vor fi binecu-

vântate în semânța ta”. În acel timp Avraam n’avea copii, numai mai târziu i s’a născut Isac, singurul său fiu. Când Isac a devenit mare, Avraam a avut motiv să creadă, că binecuvântările promise de Dumnezeu vor veni prin el. Dumnezeu a voit apoi să-l probeze. Avraam locuia atunci în Hebron și Dumnezeu i-a poruncit să meargă cu fiul său pe un munte, pe care s’a zidit mai târziu Ierusalimul, și acolo să jertfească pe Isac pe un altar. Credința lui Avraam în Dumnezeu a fost atât de mare că el n’a ezitat niciun moment să asculte porunca primită. Insuș fiul său propriu a fost acela care i-a ajutat să construiască altarul. Isac a întrebat apoi pe tatăl său unde este mielul pentru jertfă, și Avraam i-a răspuns că Dumnezeu se va îngriji de un astfel de miel. Eu citez acum cuvintele Bibliei din Geneză, 22:9—18: „Avraam... a legat pe fiul său Isac și l-a pus pe altar... Apoi Avraam a întins mâna și a luat cuțitul, ca să junghie pe fiul său. Atunci îngerul Domnului l-a strigat din ceruri, și a zis: Avraame! Avraame! Iată-mă! a răspuns el. Ingerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n’ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru mine... Pe mine însumi jur, zice Domnul: pentrucă ai făcut lucrul acesta, și n’ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult semânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și semânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în semânța ta,

pentru că ai ascultat de porunca mea!" Prin această profeție importantă, Dumnezeu a voit să arate prin ce mijloc va fi răscumpărat și binecuvântat neamul omenesc. Aceasta este o figură în care Dumnezeu este reprezentat prin Avraam și Fiul său prea iubit, Isus, prin Isac. Această profeție a fost făcută cu 2000 de ani înainte de venirea lui Isus pe pământ, ceea ce dovedește că Dumnezeu a cunoscut sfârșitul dela început, că este atotștiutor și atotputernic. Cu sute de ani mai târziu, când a murit Isus, s'a raportat în Noul Testament, că Isus a fost antitipul lui Isac, fiul lui Avraam.

Sfânta Scriptură afirmă, că Isus este Fiul unul născut al lui Dumnezeu, ceea ce arată din nou, că figura făcută de Avraam și Isac a prefigurat jertfa lui Isus Cristos. Isus a împlinit această profeție; despre aceasta nu poate subsista nici o îndoială. În Faptele Apostolilor, capitolul 7, este spus că Moise a profetizat că Dumnezeu va trimite un mare Profet asemenea lui, pe care oamenii vor trebui să-l asculte și că acest mare Profet care a fost răstignit pe lemn este Isus Cristos. Că jertfa lui Isus Cristos a fost spre folosul oamenilor, stă scris în Ioan 3:16, 17: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață vecinică. Dumnezeu, în adevăr, n'a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el”.

Deoarece Isus a fost trimisul lui Dumnezeu și mărturia sa a fost adevărată, trebuie să conchidem, că el a vorbit cu autoritate. Prin profetul său

Osea, Iehova zice: „Ii voi răscumpăra din mâna locuinței morților, îi voi izbăvi dela moarte”. In opunere cu ecleziasticii de astăzi, cărora le place să fie onorați și serviți, Isus, marele învățător al adevărului, a zis: „Oricine va vrea să fie cel dintâiu între voi, să vă fie rob. Pentru că nici Fiul Omului n'a venit să i se slujească, ci el să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. (Matei 20:27, 28) El a anunțat împlinirea cuvintelor profetice ale lui Osea.

Oamenii au mare lipsă de sănătate și de viață. Prin păcatul lui Adam, întreaga omenire a pierdut dreptul la viață. Numai prin moartea și învierea lui Isus s'a deschis calea spre viață, pentru ca oamenii să poată trăi din nou în fericire. Relativ la aceasta zice Isus în Ioan, capitolele 10 și 14: „Eu am venit ca oamenii să aibă viață, și s'o aibă din belșug. Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine”. Oamenii să asculte acum, în supunere față de poruncile lui Dumnezeu, cuvintele marelui său Profet Isus Cristos sau atunci să urmeze doctrinele oamenilor nebuni și aroganți, cari pretind, că omul se poate mântui prin sine însuș. Dacă ecleziastici moderni nu voiesc să asculte cuvintele Domnului, atunci trebuie lăsați să urmeze căile lor proprii și să sufere consecințele. Inșă poporul să asculte învățăturile aceluia care este mai mare ca Moise, și care este marele Profet al lui Dumnezeu. Isus a zis (Ioan, capitolul 6) cărturarilor și fariseilor, clerului din epoca sa, că vorbele (cuvintele) sale se aplică lor; și astăzi ele se aplică tot la aceeaș clasă

de oameni. După ce a spus Iudeilor că mana din cer l-a prefigurată pe el, Fiul lui Dumnezeu, a adăugat: „Căci pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer, și dă lumii viața.. Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în el, să aibă viață vecinică; și eu îl voi învia în ziua de apoi... Eu sunt pâinea vieții... Eu sunt pâinea vie, care s'a pogorit din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da eu, este trupul meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.” — Ioan 6:33—51.

Isus a împlinit, prin jertfa sa proprie, profețiile relative la răscumpărare date cu mult timp înainte. Cuvintele și faptele sale sunt așa de elocvente că niciun teolog modern sau ecleziastic nu le poate micșora niciodată. Mamonul și onoarea sunt dumnezeul eclezisticilor moderni. Iată ce scrie apostolul Petru, ucenicul credincios al lui Isus: „Căci știți că nu cu lucruri peritoare, cu argint și cu aur, ați fost răscumpeștiți din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniseră-ți dela părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi”. — 1 Petru 1:18—20.

Este periculos pentru popor de a-și pune încrederea în cuvintele oamenilor imperfecti. Adam a păcătuit și toți oamenii au moștenit imperfectiunea sa. Prin urmare nimeni nu este perfect și nici înțelept prin sine însuși, și cuvintele oamenilor cari sunt contrare Cuvântului lui Dumnezeu nu sunt o călăuză sigură. În cuvintele lui Isus însă ne

putem încrede cu o siguranță absolută deoarece el a vorbit cu autoritate. În Ioan 17:3, a zis: „Și viața vecinică este aceasta: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care l-ai trimis tu”.

Cum am putea cunoaște pe Dumnezeu dacă nu prin studiul Cuvântului său? Cum să poată găsi un om calea vieții dacă-și pune încrederea în aceia cari neagă Cuvântul lui Dumnezeu și dacă urmează învățăturile lor? Pe cine reprezintă acești teologi moderni, cari predică doctrina transformismului? Cu siguranță că ei nu pot fi reprezentanții lui Dumnezeu. Determinați Dumneavoastră înșivă pe cine reprezintă acești oameni. Aceștia sunt profeți sau instructori falși judecați după legile divine cari încearcă sinceritatea lor. Dacă cuvintele sau învățăturile lor întorc pe oameni dela Iehova, aceasta este o dovadă sigură, că ei sunt profeți falși.

Marea profeție a lui Isus relativ la sfârșitul lumii este acum în curs de împlinire. În prezent așa sunt împrejurările cum le-a prezis Isus; și cuvintele apostolului Pavel coroborează aceasta. În 2 Timotei 3:1—5 citim: „Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neînblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngânfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; a-

vând doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

Fiecare să ieie Biblia în mână cu hotărîrea să o studieze cu atențiune; cu ajutorul cărților cari o explică este ușor de a găsi textele privitor la chestiunile acestea diverse. Nu este necesar de a urma un curs de studii teologice sau de a avea o haină specială pentru a studia Biblia. Lui Dumnezeu numai aceia îi sunt plăcuți cari îl caută și îl servesc în spirit și în adevăr, și pe aceia îi și binecuvintează. Iehova a poruncit tuturor viețuitorilor să asculte pe Isus Cristos, marele său Profet, și să se supună lui. În Ioan 8:12 se găsește această afirmațiune: „Eu sunt lumina lumii; cine mă urmează pe mine, nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții.”

I N V I E R E A

INVIEREA este reîntoarcerea la viață. Dacă morții trebuie să revină la viață, din aceasta urmează, că ei în timpul prezent sunt morți și nu vii în vreun loc oarecare. Invierea morților este atât de categoric demonstrată în Sfânta Scriptură că despre aceasta nu poate subsista nici o îndoială.

Cunoștința, că oamenii cari sunt morți și cari se odihnesc în groapă vor învia într'o zi, aduce acelor cari deplâng pierderea iubiților lor, speranță și consolațiune. Însă nimeni nu poate ști aceasta dacă n'are dovezi dintr'un izvor sigur. Biblia cuprinde toate dovezile necesare, și în cărțile publicate și răspândite astăzi pretutindeni, este arătat unde se pot găsi aceste dovezi. Chestiunea este tratată în ele într'un mod inteligibil.

Aceia cari înțeleg Biblia au privilegiul să învieze inimile cari doresc să fie consolete. Sfânta Scriptură întrebuințează cuvântul somn pentru a descrie moartea, pentru că somnul este o stare de

inconsciență din care este o deșteptare. Așa stă scris în 1 Tesaloniceni 4:13, 14, 17: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, cari n’au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în el. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”.

Moartea, acest dușman, a răpit copiii multor părinți buni. Acești copii nu sunt nici în cer și nici în purgatoriu sau iad, ci se odihnesc în groapă, „în țara vrăjmașului”, după expresiunea profetică a lui Ieremia din capitolul 31:15—17: „Așa vorbește Domnul: Un țipăt se aude la Rama, plângeri și lacrimi amare: Rahela își plânge copiii; și nu vrea să se mângâie pentru copiii ei, căci nu mai sunt! Așa vorbește Domnul: Oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi; căci truda îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarăși din țara vrăjmașului. Este nădejde pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!” Aci avem promisiunea sigură, că morții vor fi înviați.

Ecleziasticii povestesc adesea părinților dezolați, că copiii lor se află în cer cu îngerii și că sunt foarte fericiți. Dacă aceasta este adevărat, atunci părinții n’ar trebui să fie triști nici o țară. Aceasta este însă absolut fals, Sfânta Scriptură arată că copiii se găsesc în „țara vrăjmașului”, în moarte,

și la timpul rânduit de Dumnezeu vor fi readuși și vor fi predați părinților lor. Satan a învelit în întunec, în decursul multor secole, chestiunea învierii morților. Pentru aceasta a făcut pe agenții săi să predice, că morții sunt vii sau în cer, sau în purgatoriu, sau în iad. Ecclesiastici n'au voit să se facă nepopulari zicând că copiii morți se află în iad, și de aceea i-au mutat în cer, însă fără autorizațiunea Sfintei Scripturi.

Isus a murit și s'a coborât în groapă, în „locuința morților”, după cum arată Psalmul 16:10 și Faptele Apostolilor 2:27—34. Dumnezeu l-a readus apoi la viață. El este primul care a fost înviat din moarte, și învierea lui este o dovadă completă, că și ceilalți morți vor învia. Pentru a combate argumentele aceluia, cari au tăgăduit învierea morților încă în zilele apostolilor, Pavel a scris următoarele cuvinte în 1 Corinteni 15:12—18, 20—22: „Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zădarnică, și zădarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că el a înviat pe Hristos, când nu l-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, credința voastră este zădarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți. Dar

acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos”.

Doctrina pură a Bibliei este pe scurt aceasta: Moartea a venit asupra omului din cauză c'a violat legea divină. Intreagă omenirea a moștenit, prin ereditate, consecințele acestei condamnări. Dumnezeu a promis să libereze pe oameni din moarte, și să-i readucă din groapă, unde se găsesc toți morții. Iehova a trimis pe Isus Cristos pe pământ. El a murit, a fost înviat din morți și a plătit în felul acesta prețul de răscumpărare, pentruca toți cei ce cred să nu piară, ci să poată trăi; și aceasta este o garanție, că toți morții vor fi înviați. În timpul morții și învierii lui Isus, oamenii mureau, descindeau în groapă, deja de peste 4000 de ani. Niciunul dintre ei n'a avut cunoștință despre hotărârea lui Dumnezeu relativ la salvarea lor. Numai după învierea lui Isus a fost proclamat acest mesaj din 1 Timotei 2:3—6: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu, și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, care s'a dat pe sine însuș, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită”.

Cum va fi posibil ca toți oamenii să cunoască adevărul, dacă miliarde de oameni sunt morți și

inconscienți? Biblia răspunde că ei vor fi înviați din moarte, vor fi readuși la viață și că le va fi dată ocaziunea să parvină la această cunoștință. De aceea zice Isus în Ioan 5:28, că la timpul rânduit de Dumnezeu, toți cei din morminte vor auzi glasul lui (al lui Isus), și vor ieși afară din ele. N'ar fi niciun motiv pentru moartea și învierea lui Isus, dacă omenirea decăzută n'ar fi beneficiat din aceasta. Nimeni nu poate profita de ceva fără cunoștință sau știință; și morții nu știu nimic. Pentruca să primească această cunoștință, Dumnezeu s'a îngrijit de învierea lor din moarte.

La înviere vor fi două clase deosebite. Prima clasă de oameni va avea locuința sa eternă în cer, iar pământul va fi pentru totdeauna patria clasei a doua. Membri clasei prime sunt urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, cari au fost aleși de Dumnezeu pentru biserica sa. Membri celeilalte clase sunt oamenii cari vor învăța adevărul sub domnia lui Cristos, care vor fi credincioși Domnului și care vor locui pământul. Pavel, apostolul lui Isus Cristos, unul dintre scriitorii inspirați ai Testamentului Nou, aparține la clasa primă. În calitatea sa de scriitor inspirat al Bibliei, arată că un om ca să poată merge în cer trebuie să fie un urmaș credincios al lui Cristos, să sufere cu el și să fie făcut perfect la înviere. În Filipeni 3:7, 8, 10, 11 stă scris: „Dar lucrurile, cari pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu.

Pentru el am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos. Și să-l cunosc pe el și puterea învierii lui și părțasia suferințelor lui, și să mă fac asemenea cu moartea lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți”.

Această declarație a Sfintei Scripturi ar trebui să astupe pentru totdeauna gura clerului, care pretinde în mod fals, că dacă cineva se căiește de păcatele sale pe patul de moarte merge ață în cer. Pentruca cineva să poată merge în cer și să poată fi cu Domnul, trebuie pus la probă și trebuie găsit credincios. Domnul Isus a zis: „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții” Apostolul a știut, că la moartea sa nu va merge în cer, ci va trebui să rămână în moarte până la întoarcerea lui Cristos. Așa stă scris în 2 Timotei 4:6—8: „Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape. M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De-acum mă așteaptă cununa dreptății pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea lui”. Aci avem o nouă dovadă, o dovadă incontestabilă, că aserțiunea clerului, că cei buni merg imediat în cer, este falsă. Dacă cei buni merg în cer în clipa morții lor, atunci pentru ce au lipsă de o înviere, pentru ce va fi o înviere pentru ei?

Cristos Isus este primul care a înviat din morți. Isus înviase mai înainte pe Lazăr din moarte pentru a arăta felul învierii în decursul domniei

sale. Lazăr a murit mai târziu și la timpul rânduit va învia. Dovada, că Isus a fost primul înviat se găsește în Coloseni 1:18: „El este... cel întâiu născut dintre cei morți, pentruca în toate lucrurile să aibă întâietatea”. În 1 Corinteni 15:20 de asemenea este spus, că Isus a fost primul care a înviat. Promisiunea Domnului făcută urmașilor lui în Apocalips 3:21 dovedește că numai aceia, cari sunt credincioși cum a fost el vor fi într’o zi în gloria cerească. Acestora le zice: „Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu mine pe scaunul meu de domnie”. Aceștia vor ajunge la învierea lui Cristos numită prima înviere. În Apocalips 20:6 stă scris: „Fericiți și sfinți sunt ceice au parte de întâia înviere!”

Milioane de oameni au murit și acum dorm liniștiți în țărâna pământului; ei sunt în neștiință despre hotărârile lui Dumnezeu, care, în bunătatea sa infinită, le va acorda viață eternă. Inșă Dumnezeu voiește ca toți să ajungă la cunoștința adevărului. Toți au murit ca păcătoși și de aceea trebuie să fie înviați din moarte pentruca să fie scăpați de ignoranța lor și să fie instruiți despre adevăr. Acest raționament este susținut de următoarele cuvinte din Faptele Apostolilor 24:15: „Va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti”. În Faptele Apostolilor 17:31 este declarat, că Dumnezeu a rânduit o zi sau o epocă când va judeca lumea după dreptate prin Isus Cristos, și că învierea lui Isus este o garanție pentru aceasta. Atunci vor primi morții adevărul. Acest timp fericit va fi domnia lui Cristos care va dura 1000 de ani. O altă do-

vadă pentru aceasta se găsește în 2 Timotei 4:1: „Te rog ferbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece vii și morții, și pentru arătarea și împărăția sa”.

Aceste texte învață următoarele adevăruri vitale despre cari oamenii trebuie să fie instruiți, anume: Întoarcerea lui Isus Cristos, împărăția sa și învierea morților. Nimic nu poate fi așa de important pentru oameni ca aceste adevăruri. Fiecare din aceia cari caută să împiedece pe semenii lor de a primi acest mesaj al adevărului se dovedește prin aceasta de un dușman al omenirii. Noi știm, că Satan este dușmanul lui Dumnezeu și al omului, și că el se străduiește să țină poporul în ignoranță. Dacă vedeți prin urmare că clerul se opune la aceea ca oamenii să audă adevărul Sfintei Scripturi despre întoarcerea lui Cristos, despre împărăția sa și despre învierea și regenerarea neamului omenesc, atunci veți înțelege, că acești oameni sunt dușmanii omenirii, fie că știu aceasta fie că nu.

Pe de altă parte, dacă cineva se silește să vă aducă adevărul și să vă ajute să înțelegeți Biblia, în felul acesta se dovedește ca prietenul Domniilor-voastre. Astăzi sunt bărbați și femei, cari vă vizitează în locuințele Dvs. și vă prezintă cărți în care sunt expuse marile chestiuni, cari sunt cuprinse în Biblie. Ei nu fac lucrul acesta pentru bani, și nici pentru a îndemna pe cineva să intre în vreo organizație, ci singurul lor scop este să vă fie de ajutor să înțelegeți bunătatea lui Dumnezeu. Ecclesiasticii sunt aceia, cari se opun acestei lucrări.

Iehova este prietenul etern al omului. Printre

multele binecuvântări pe cari le va destina omenirii la înviere sunt următoarele: pace, prosperitate, bună stare (îndestulare), fericire, sănătate și viață vecinică în bucurie. Citiți cartea „Impăcare” și veți avea o noțiune despre harul și bunătatea lui Dumnezeu, cari se vor revela omenirii în înviere.

INVIEREA LUI ISUS

MANTUIREA neamului omenesc dela moarte vecinică depinde cu totul de învierea lui Isus Cristos, deoarece Iehova l-a înviat ca oamenii să poată obține viață vecinică. „Inviere” înseamnă întoarcere din moarte la viață; din aceasta urmează, că cineva trebuie să moară înainte de a putea învia, adică trebuie să-și fi pierdut dreptul la viață înainte de a-l primi. Murit-a Isus într'adevăr? Fost-a el înviat și ce valoare are moartea și învierea sa? Aceste chestiuni vitale nu vor găsi răspunsul exact decât în Biblie.

Teologii de astăzi se împărțesc în două grupe, moderniștii și protestanții, și fiecare din aceste grupe pretinde a indica calea mântuirii. Moderniștii învață, că Isus a fost un om ca și ceilalți, și că moartea lui nu folosește oamenilor; prin urmare, că chiar și dacă a înviat, învierea sa n'are nici o valoare pentru omenire. Protestanții zic, că oamenii sunt nemuritori și că de aceea în realitate nici nu mor, și că prin urmare Isus n'a fost mort

timp de trei zile, și nici n'a putut să învieze. Ei pretind că Isus a fost luat imediat în cer și pe această înălțare o numesc înviere. Ambele învățături sunt false. Fiecare să le evite și să caute răspunsul la aceste întrebări vitale în Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului.

Isus a afirmat că el este Fiul lui Dumnezeu și Tatăl său l-a trimis pe pământ ca să împlinească o lucrare specială. Numele său Isus înseamnă „Mântuitor” al poporului. Pentru ce l-a trimis Dumnezeu pe pământ? Sfânta Scriptură răspunde:

Adam a fost tatăl neamului omenesc. El a călcat legea lui Dumnezeu și a fost condamnat la moarte; sentința a fost executată pe încetul. În decursul acestui period, s'au născut copiii lui și, prin ereditate, au venit pe lume ca păcătoși; aceasta este arătat în Sfânta Scriptură: Psalm 51:7 și Romani 5:12. Omul Isus a fost trimis pe pământ pentru ca să răscumpere pe toți oamenii dela moarte, ceea ce a făcut punându-se în locul păcătosului, adică murind în locul lui. Dacă Isus ar fi rămas mort pentru totdeauna, n'ar fi putut merge în cer pentru a prezenta lui Iehova valoarea jerfei sale ca preț de răscumpărare al omului. Pentru a face aceasta, a fost necesar ca să apară în locul unde a fost pronunțată sentința; de aceea a fost de lipsă ca să învieze Dumnezeu pe Isus din moarte. Afară de aceasta i-a promis împărăția. Isus a trebuit înviat deci și de aceea ca să primească oficiul său de Rege al lumii.

În 1 Petru 3:18 citim, că Isus Cristos a fost omorât ca om, și c'a înviat ca spirit sau creatură

divină; iar în Faptele Apostolilor 10:40 este spus, că Dumnezeu a înviat pe Isus la trei zile după ce a fost omorât. Învierea lui Isus este extrem de importantă; relativ la aceasta stă scris în Romani, capitolul 4: „El a fost dat morții pentru păcatele noastre și a fost înviat pentru justificarea noastră.” În Faptele Apostolilor 4:12 apostolul afirmă categoric, că oamenii nu pot fi mântuiți altcum numai prin moartea și învierea lui Isus.

Cine a avut interes să împiedice învierea lui Isus și să țină pe oameni în ignoranță despre adevărul privitor la aceasta? Numai Satan Diavolul, pentru că a știut că dacă Isus va deveni Regele lumii, hotărîrea lui Dumnezeu de a nimici pe Satan și pe organizațiunea sa, se va realiza. El a încercat să împiedice învierea sa; dar fiindcă aceasta nu i-a reușit, a încercat să țină pe oameni în neștiință despre adevărul învierii. Prima încercare nu i-a reușit și nici a doua nu-i va reuși, pentru că acum a sosit timpul când oamenii vor cunoaște adevărul. Dumnezeu a inspirat Psalmistului cuvintele lui Isus în Psalmii 16 și 17: „Eu mă voi trezi în chipul tău, căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților. Imi vei arăta cărarea vieții.” Satan a știut că Dumnezeu a promis că va învia pe Isus din moarte; el s'a servit prin urmare de clerul epocii aceleia, instrumentul cel mai subtil pentru a semăna confuziunea printre oameni, mai întâiu în tentativă sa de a împiedeca învierea lui Isus, apoi în aceea de a ținea poporul în ignoranță. Imediat după moartea lui Isus, cărturarii și fariseii au ținut o conferință și apoi au trimis o delega-

țiune la guvernator cu mesajul următor, pe care-l citez din Matei 27: „A doua zi care vine după ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și fariseii, s’au dus împreună la Pilat, și i-au zis: Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: După trei zile voi învia. Dă porunca dar ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii lui noaptea să-i fure trupul, și să spună norodului: „A înviat din morți!” Ceeace au cerut le-a fost acordat; mormântul a fost pecetluit și păzit de o strajă. Apoi darea de seamă biblică revelează, că a venit îngerul Domnului, a prăvălit piatra dela ușa mormântului și astfel a deschis mormântul; păzitorii speriați au fugit și au dat de veste preoților cari i-au angajat despre toate cele întâmplate. Preoții și aliații lor au ținut imediat sfat. După o scurtă deliberare, preoții au obținut o mulțime de bani dela membri mai bogați, cari erau prezenți, și au corupt pe soldați dându-le o mare sumă de bani și apoi i-au învățat să zică după cum este scris în Matei 28:13, 14: „Spuneți așa: Ucenicii lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și l-au furat. Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, și vă vom scăpa de grijă.”

Acest plan nelegiuit a reușit, deoarece învierea lui Isus a fost pusă la îndoială. De atunci încoace Diavolul s’a servit de oamenii, cari au pretins că reprezintă pe Dumnezeu, pentruca să inducă pe popor în eroare și să-l orbească față de faptul învierii lui Isus și față de valoarea sa pentru

omenire. Iehova însă a cunoscut scopurile perverse ale dușmanului și s'a îngrijit de o mulțime de dovezi biblice, cari satisfac pe toți cercetătorii onești cari caută adevărul relativ la aceasta. Acum a sosit timpul când fiecare poate cunoaște adevărul.

După înviere, Isus s'a arătat la mai multe persoane, pentruca ele să poată mărturisi despre faptul învierii sale. El însă nu s'a arătat la niciun preot; aceasta încă dovedește că acești ecleziastici au reprezentat pe Satan și nu pe Iehova Dumnezeu. Isus s'a arătat mai întâiu la câteva femei credincioase, pe cari le-a trimis la ucenicii săi pentruca să le zică să meargă în Galilea unde li se va arăta și lor. După aceea s'a arătat ucenicilor lui pe un munte în Galilea, după cum arată darea de seamă biblică.

Cea mai bună metodă pentru a proba veracitatea cuvintelor martorilor este următoarea: Dacă mai mulți martori menționează un fapt cu aceleași cuvinte, uniformitatea mărturiei lor dovedește, că s'au concertat și că nu spun adevărul. Dacă vorbesc despre acelaș fapt și dacă limbajul lor este deosebit prin formă, însă asemănător prin fond, veracitatea mărturiei lor este incontestabilă. Matei, Marcu, Luca și Ioan dau mărturie despre învierea lui Isus și vorbesc despre aceleași fapte; însă cuvintele lor sunt deosebite, ceea ce dovedește că mărturia lor este adevărată. Domnul a ales pe acești patru oameni ca martori, prin urmare mărturia lor trebuie să fie adevărată, deoarece Dumnezeu s'a îngrijit ca ei să spună adevărul. După învierea sa,

Isus s'a arătat de mai multe ori ucenicilor săi și ei au dat mărturie despre aceasta, după cum este scris în Biblie. Acești scriitori inspirați ai Testamentului Nou au mărturisit de multe ori despre învierea lui Isus din morți și despre importanța ei pentru întreagă omenirea. Afară de acești ucenici credincioși, Dumnezeu a adunat peste cinci sute de persoane cărora li s'a arătat Isus, după cum raportează Biblia. În momentul înălțării sale la cer, Isus s'a arătat ucenicilor lui pentru ultima dată.

Mai târziu a venit Pavel la cunoștința adevărului. Isus s'a arătat lui Pavel ca o lumină cu mult mai strălucitoare ca soarele la amiazi. Pavel a crezut în el și l-a primit bucuros ca Mântuitorul și Răscumpărătorul său. Domnul l-a ales apoi ca martorul său special pentru națiunile lumii, și acest martor inspirat a scris cea mai mare parte a Testamentului Nou. Privitor la învierea lui Isus, Pavel a scris în 1 Corinteni, capitolul 15: „V'am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi după Scripturi; și că s'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece. După aceea s'a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre cari cei mai mulți sunt încă în viață, iar unii au adormit. În urmă s'a arătat lui Iacob, apoi tuturor apostolilor. După ei toți, ca unei stârpituri, mi s'a arătat și mie.”

În timpul apostolului Pavel erau predicatori cari negau învierea lui Isus. Scopul lui Satan a fost atunci și este încă și astăzi ca prin această doctrină

eronată și prin altele să distrugă credința oamenilor în învierea lui Isus și în valoarea ei. De aceea Dumnezeu a inspirat lui Pavel următoarele cuvinte din 1 Corinteni, capitolul 15: „Iar dacă se propovăduiește că Cristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Cristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Cristos, atunci propovăduirea noastră este zădarnică, și zădarnică este și credința voastră... Dacă n'a înviat Cristos, credința voastră este zădarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Cristos, sunt pierduți.”

Noi cităm cuvintele lui Isus ca răspuns categoric aceloră dintre eclesiastici, cari zic că Cristos n'a fost într'adevăr mort și că n'a fost înviat din morți ca creatură divină. În Apocalips 1:18 zice Isus: „Eu sunt cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în veci vecilor. Eu țin cheile morții și ale locuinței morților.” Sfânta Scriptură dovedește în mod incontestabil că moartea și învierea lui Isus au avut loc; acela care cercetează Cuvântul lui Dumnezeu nu poate avea nici o îndoială despre aceasta.

Păcatul omului perfect Adam a fost acela care a cauzat moartea sa; și toți urmașii lui au moștenit consecințele sale. Moartea voluntară a lui Isus a procurat prețul de răscumpărare, și valoarea acestei jertfe a trebuit prezentată în cer ca jertfă pentru păcat. Moartea omului perfect Isus, învierea și înălțarea sa la cer împlinesc tocmai acest scop. În Evrei 2:9 este spus că el a suferit

moartea pentru toți, iar în Evrei 9:24 este spus că el a intrat în cer ca să se înfățișeze în interesul omenirii înaintea lui Dumnezeu. O altă dovadă despre valoarea morții și învierii sale pentru omenire se găsește în Romani 5:18, 19 unde este spus, că prin păcatul lui Adam, osânda a lovit pe toți oamenii, și că prin moartea și învierea lui Isus toți vor avea ocaziune să obțină viață.

Faptele Apostolilor 17:31 arată că moartea și învierea lui Isus joacă un rol foarte important pentru neamul omenesc: „Pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin omul, pe care l-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că l-a înviat din morți.” Această mărturie divină ar trebui să facă pe toți martorii falși să tacă de rușine, adică pe aceia care neagă moartea și învierea lui Isus Cristos și valoarea jertfei sale pentru om.

Eu nu v'am putut da aici numai un rezumat al faptelor; însă în cartea „Impăcare” sunt cuprinse toate textele Sfintei Scripturi privitor la aceste chestiuni și aceste texte vă vor ajuta să constatați de ce importanță mare este învierea lui Isus Cristos și pentru Dumneavoastră. Când vă sunt prezentate aceste cărți, cari ajută la înțelegerea Bibliei, folosiți-vă de ocaziune și învățați adevărul pe care-l revelează Dumnezeu astăzi oamenilor.

I M P A R A Ţ I A

Speranța lumii

DACĂ o întâlnire de împrejurări pune în pericol existența oamenilor națiunilor pământului, este oportun de a examina situațiunea cu sânge rece și cu toată atențiunea necesară, pentru a descoperi dacă este posibil, cauza răului și pentru a alege remediul adevărat. O refuzare de a cumpăni o astfel de situațiune critică de frică de a nu provoca o controversă, ar fi mai rea decât nebunia. Pentru oamenii onești, adevărul nu va fi un subiect de controversă. Adevărul revelează tocmai ceea ce are lipsă omenirea ca să știe. Națiunile pământului, în timpul prezent, au mare lipsă ca să cunoască adevărul. Radio este unul dintre mijloacele pe cari le-a dat Dumnezeu pentru a face cunoscut oamenilor adevărul. În acest timp critic fiecare stațiune de radio de pe pământ ar trebui să difuzeze adevărul în interesul popoarelor.

Starea economică a Americii este foarte rea. Exact așa este și în celelalte țări ale „creștinătății”, de fapt, în lumea întreagă. Un mic număr de per-

soane au acumulat mari bogății, în timp ce numărul celor săraci crește pretutindeni. Se pretinde că este supraproducție de alimente și de haine; însă în același timp milioane de oameni n'au ce mânca și n'au cu ce să se îmbrace.

Condițiunile politice sunt foarte rele în toate țările. Nu există nici o putere sau națiune, care să se simtă în siguranță și sub scut, și niciuna nu poate triumfa de dificultățile sale multiple. Deși aproape toate monarhiile au pierit, totuși democrația, este în prezent, în mai mare pericol ca înainte de războiul mondial.

Condițiunile morale sunt de asemenea rele. Criminalitatea se tot înmulțește, mai ales în sânul așa numitei (sau așa zisei) „creștinătăți”, și multe femei ba încă și unele copile au căzut pe o treaptă inferioară acelea a bărbaților degradați. Frica și perplexitatea (nedumerirea) s'au încuibat în inima popoarelor și aproape nimeni nu simțește în siguranță căminul său, averea sa și viața sa. Să nu căutăm pentru moment responsabili pentru starea aceasta rea de lucruri. Totuși este un fapt incontestabil, că cincisprezece secole de activitate, din partea așa numitei „creștinătăți organizate”, n'a ridicat neamul omenesc din degradarea sa și nici nu i-a dat nici o speranță.

Stăpânitorii și popoarele tuturor națiunilor așa numite „creștine” au pretins a crede că Iehova este Dumnezeu și și-au exprimat credința în Biblie ca fiind Cuvântul său, și în Isus Cristos ca fiind Mântuitorul oamenilor. Pentru aceea se pune stăpânitorilor (guvernanților) și popoarelor categoric

întrebarea următoare: Este această pretențiune adevărată și sinceră? Isus, vorbind cu o autoritate indiscutabilă, a zis relativ la Cuvântul lui Dumnezeu, adevărat despre Biblie: „Cuvântul tău este adevărul”. Dacă credem că Iehova este Dumnezeul adevărat, atunci pentrucă să ezităm încă mult timp între Cuvântul său și opiniunile și teoriile oamenilor imperfecti? Rog pe stăpânitori și pe popoare să examineze cu atențiune Biblia la lumina evenimentelor contimporane. În ea vor găsi expusă cum nu se poate mai clar, cauza strâmtorării lumii și tot acolo vor descoperi singura speranță de mântuire și de liberare pentru omenire.

Iehova, Dumnezeul pe care ni-l revelează Biblia, este singurul Dumnezeu adevărat. El este izvorul vieții. Cu multe secole înainte de aceasta el a promis, că la timpul rânduit va stabili un guvern care va domni peste lume după dreptate și că sub acest guvern, va fi oferită ocaziune tuturor, bogaților și săracilor, Iudeilor și națiunilor, celor tari și celor slabi, robilor și celor liberi, să obțină binecuvântările libertății, prosperității, fericirii și ale vieții eterne. (Geneza 22:18; Isaia 9:5, 6) Deoarece realizarea acestei promisiuni este sigură, trebuie să vină ziua când pe pământ va fi stabilită împărăția sau guvernul lui Dumnezeu și când vor putea fi dispensate oamenilor binecuvântările divine.

În anul 1914, Iehova a pus pe tron pe Regele său, Cristos. După cum declară Apocalips 12, în cer a urmat un război a cărui rezultat a fost expulzarea lui Satan din sferele cerești și aruncarea

lui pe pământ. În acelaș timp, Satan a încurcat națiunile „creștinătății” în războiul mondial, care s'a terminat în 1918 și care a furnisat numeroase dovezi, că lumea veche (vechea ordine de lucruri) s'a sfârșit și c'a sosit timpul pentru instituirea împărăției de justiție a lui Dumnezeu. Aceste dovezi au fost văzute și de conducătorii (șefii) „creștinătății”. Dacă „creștinătatea” ar fi ascultat și ar fi urmat sfatul lui Iehova, ar fi fost cruțată și scutită de distrucțiune; însă acum nimic nu mai poate împiedeca nimicirea sa completă, pentrucă a nesocotit sfatul lui Dumnezeu.

Dela 1918, situațiunea națiunilor a devenit tot mai grea. Dumneavoastră vă întrebați pentruce este aceasta așa. Răspunsul la această întrebare îl găsim în Apocalips 12, unde este spus: „Vai de voi locuitori ai pământului... Căci Diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme”. Acțiunea următoare a împărăției divine va fi exterminarea completă a organizațiunii lui Satan de pe pământ, și Satan, care știe aceasta, se silește să întoarcă pe toți oamenii dela Iehova pentru a provoca distrugerea lor.

Profeții religiunii, ai marelui comerț și ai politiciii nu încetează a proclama, că stările rele de astăzi nu sunt numai trecătoare, că vor dispărea încurând și că guvernele „creștinătății” vor aduce pace, prosperitate și alte binefaceri omenirii. Inșă prezicerile lor sunt false. Satan este responsabil pentru dificultățile și suferințele actuale ale oamenilor, în timp ce Dumnezeu se servește de aceste

stări pentru a face cunoscut tuturor semnificațiunea lor și pentru a anunța ce se va întâmpla încurând. Când oamenii vor fi în mare necaz, unii vor asculta adevărul, vor cugeta matur asupra lui și vor trage folos din aceasta.

Iudeii ca națiune au fost o figură a „creștinătății”. Domnul declară că ceea ce s'a întâmplat Iudeilor a prefigurat aceea ce va veni peste „creștinătate”. Cu puțin timp înainte de distrugerea acelei națiuni, Dumnezeu a trimis pe profeții săi ca să-i anunțe ruina. Tot așa și astăzi, tocmai înainte de căderea complectă a „creștinătății”, Dumnezeu adresează oamenilor o mărturie de avertisment despre aceea ce nu va întârzia să vină. Cele mai puternice națiuni ale pământului au luat (sau au primit) de mult timp religiunea creștină; și astfel au făcut indirect un legământ cu Dumnezeu. Ele ar trebui să facă voia lui. Intocmai ca Iudeii, „creștinătatea” a fost necredincioasă; ea a reprezentat pe Dumnezeu în mod fals și de aceea încurând va veni peste ea un necaz așa de mare cum n'a cunoscut nici o națiune. Prin profetul Isaia (capitolul 24), Dumnezeu arată cauza. Pentru că a călcat legile, a violat ordonanțele și a rupt „legământul vecinic”, „creștinătatea” este vinovată de toate crimele menționate în Biblie. Ordonanțele pentru conducerea bisericii lui Dumnezeu pe pământ sunt scrise în Biblie. Conducătorii (șefii) națiunilor „creștinătății” au transformat aceste ordonanțe în rituri omenești și idolatre, cauzând prin aceasta defăimarea numelui lui Iehova. Iehova a făcut cunoscut lui Noe exigențele „legământului vecinic”,

între altele inviolabilitatea vieții omenești. Cu toate că națiunile „creștinătății” pretind a servi pe Dumnezeu pe pământ, totuși au călcat acest legământ vecinic prin vărsare nedreaptă de sânge omenesc.

Ceeace este spus aci nu este o amenințare, ci este o proclamațiune, un avertisment omenirii, conform ordinelor (poruncilor) divine. Sentința lui Dumnezeu descrisă în Biblie anunță, că „creștinătatea” trebuie să piară și anume peste foarte puțin timp. Înainte de nimicirea ei, Dumnezeu trimite pe martorii săi, pe unșii săi, să proclameze în toată lumea mesajul de avertisment. Această lucrare de mărturie a progresat mult în cursul celor zece ani din urmă; însă, în loc ca să asculte avertismentul, conducătorii „creștinătății” au batjocorit Cuvântul lui Dumnezeu, au făcut opozițiune difuziunii mesajului adevărului și au persecutat pe martorii lui Dumnezeu. Cu toate acestea, lucrarea de mărturie se face mai departe și în curând va fi terminată. Când lucrarea aceasta va fi gata, zice Isus cu autoritate și cu competență, vor veni peste oameni așa niște calamități cum n’au mai fost niciodată; unii însă vor fi cruțați, vor traversa acest necaz și vor fi salvați.

Cine va scăpa? Iehova răspunde prin profetul Țefania (capitolul 2), că oamenii cari ascultă aceste avertismente, cari caută umilința și dreptatea, vor fi protejați în acest timp de necaz intens. Fiecare care este gata să asculte și să învețe aparține celor umiliți. Aceia cari caută dreptatea, se silesc să fie drepti față de semenii lor. În acest ceas greu, este foarte important pentru oameni

să asculte cu toată atențiunea ceea ce este declarat în Biblie iar nu să se opună adevărului. Pentru a vă ajuta să înțelegeți aceste lucruri, mesajul adevărului vă va fi prezentat sub formă de imprimat, pentruca să puteți studia adevărul în locuința d-v. și cu Biblia în mână.

Iehova a avertizat Ierusalimul prin profeții săi Ieremia și Ezechiel de nenorocirea apropiată. Profeții falși din timpul acela au batjocorit mesajul divin și au declarat înaintea poporului că nu va veni nici o nenorocire. În timpul prezent, Dumnezeu publică mesajul prin martorii săi în timp ce profeții falși anunță că guvernele „creștinătății“ vor găsi soluțiuni pentru toate dificultățile și vor face din pământ un lăcaș plăcut pentru oameni. Totuși nimeni să nu se lase să fie înșelat, ci fiecare să se instruiască despre adevărul expus în Sfânta Scriptură. Guvernele injuste ale lumii nu pot da neamului omenesc nici o speranță de ameliorare. La cine să se adreseze dar pentru a găsi o speranță de ajutor?

Impărăția lui Dumnezeu este speranța lumii. Imediat după perioada de necaz care este foarte aproape, Cristos, Regele justiției, va începe să reconstruiască lumea. Dreptatea nu poate fi stabilită complet pe pământ până când nedreptatea nu va fi extirpată. Numai atunci când Domnul va pune capăt dominațiunii nedrepte care apasă lumea, va domni dreptatea, ceea ce, în Isaia 26:9, este exprimat după cum urmează: „Când se împlinesc judecățile tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea.“ Acela care este cu luare aminte

la avertismentul divin, care se întoarce la Iehova și se pune pe partea lui, va putea traversa timpul de necaz (strămtorare) și va putea fi printre primii cari vor primi binecuvântările împărăției lui Dumnezeu.

Iehova a făcut lui Avraam această promisiune: 'In sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.' Cristos, Regele, Domnitorul legitim al pământului este această semânță promisă. Timpul când binecuvântările vor fi dispensate neamului omenesc a sosit. Ascultătorilor le va fi acordată pace, prosperitate, fericire, libertate, sănătate și viață vecinică. Sub domnia lui Cristos nu vor fi războaie, pentrucă Cristos este Prințul Păcii care va menționa o pace eternă. Mizerie încă nu va mai fi, pentrucă Domnul promite că va acorda abundență tuturor celor ascultători. Sub domnia sa chiar și boala va dispărea, pentrucă oamenii vor primi sănătate și vigoare. Nu va mai fi nici strigăt, nici durere, pentrucă marele dușman, moartea, va fi distrus. Cei ce se vor supune lui Cristos se vor putea bucura de viață vecinică pe pământ.

Iehova a însărcinat pe martorii săi cu datoria și responsabilitatea de a publica acest mesaj de avertisment și de speranță. Martorii săi nu se pot descărca de această responsabilitate. Și acum deoarece mesajul este proclamat printre oameni, fiecare care-l ascultă este responsabil pentru calea pe care o apucă. Dacă dumneavoastră ați ascultat mesajul și l-ați acceptat, atunci este datoria și în acelaș timp privilegiul dumneavoastră, de a

comunica această cunoștință și altora dintre semenii D-vs., cari doresc aceasta. Repetăm: împărăția lui Dumnezeu este speranța lumii și ziua liberării a sosit.

Deoarece lumea se găsește acum la începutul binecuvântărilor împărăției lui Dumnezeu, se poate spune cu toată siguranța că milioane de oameni care trăesc acuma nu vor muri niciodată. Prin urmare omenirea să nu mai conteze pe ajutorul guvernelor nedrepte ale acestei lumi, ci să-și pună speranța și încrederea în împărăția lui Dumnezeu. A sosit timpul când numele lui Iehova trebuie să fie justificat și va și fi. Această justificare se va face prin distrugerea nelegiurii și prin stabilirea deplină a dreptății pe pământ. Toți oamenii binevoitori să se supună prin urmare lui Dumnezeu și guvernului lui Cristos pentru a primi binecuvântările rezervate lor de Dumnezeu.

Inainte de potop

Cu multe sute de ani înainte de aceasta, Noe, unul dintre martorii lui Dumnezeu, a întrebuițat mulți ani pentru a anunța locuitorilor pământului catastrofa care i-a amenințat. „Intocmai ca în zilele dinainte de potop când oamenii au mâncat și au băut (au continuat cursul lor de viață obicinuită) până în momentul când a intrat Noe în corabie, și când nu l’au crezut până a venit potopul peste ei și i-a înecat pe toți”, așa va fi și

prezența Fiului Omului cu puțin timp înainte de bătălia Armaghedonului.

De mai mulți ani martorii lui Iehova au anunțat în întreagă lumea un avertisment asemănător despre distrugerea completă și iminentă a „creștinătății“ de astăzi.

Doriți să știți cum veți putea fi protejați și cum veți putea supraviețui timpului de mare necaz (strâmtorare) și să ajungeți în era minunată de libertate, de viață și de fericire pe pământ?

Doriți să știți pentru ce a decretat Dumnezeu un potop de sânge așa de îngrozitor?

Doriți să știți cum se poate dovedi, că această distrugere teribilă a vieții omenești este un efect al înțelepciunii și iubirii divine?

Dacă da, și dacă doriți să aveți cea mai plăcută surpriză a vieții D-vs., procurați-vă imediat minunatele scrieri ale judecătorului Rutherford. Iată câteva din ele: „Criza“, „Ce este adevărul?“, „Impărăția Speranța lumii“ și „Unde sunt morții?“. Fiecare din aceste broșuri costă numai 5.— lei.

Adresa pentru comandă:

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE
BUCUREȘTI 2
Str. Crișana 33.

